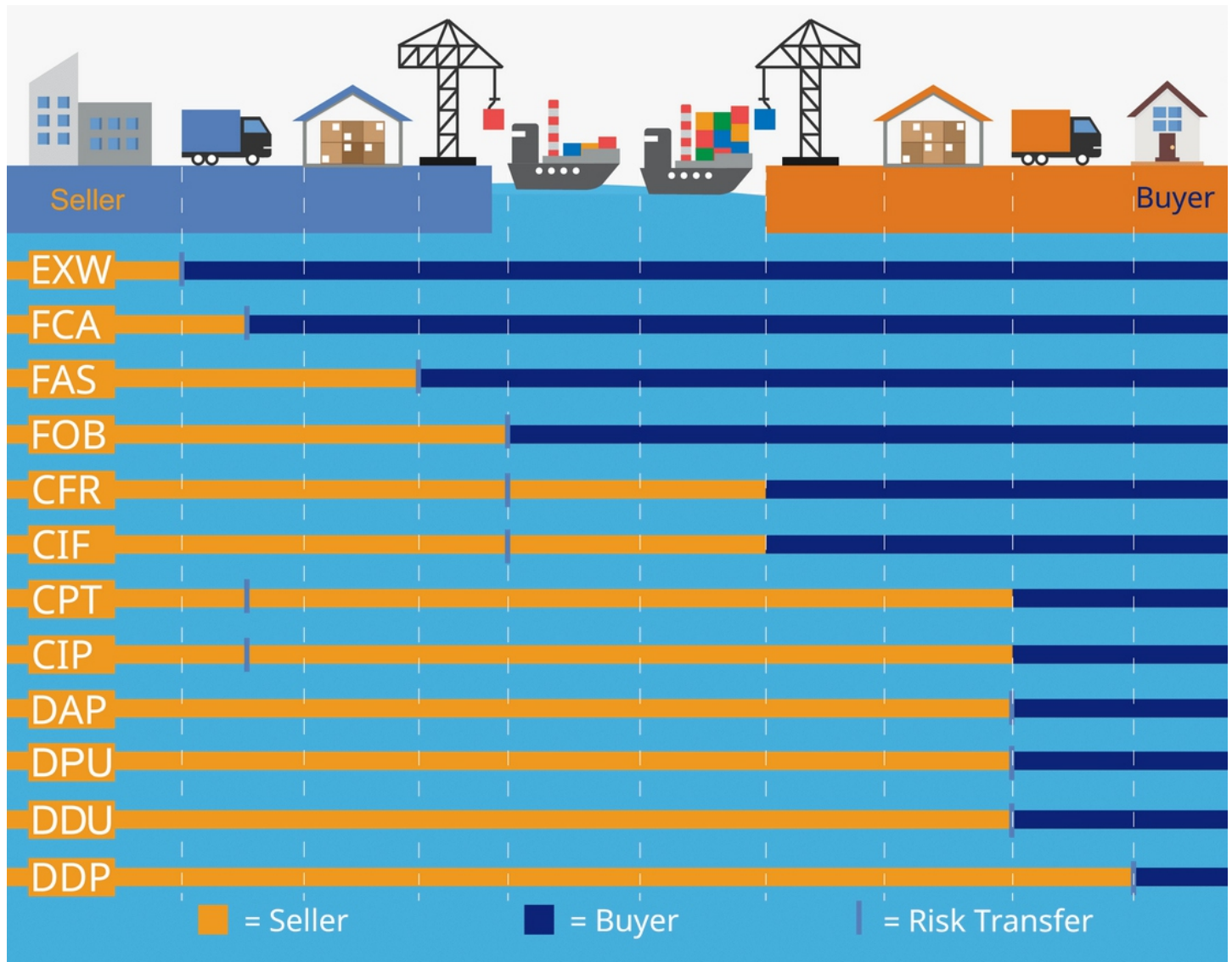

INCOTERMS

INCOTERMS (INTERNATIONAL COMMERCIAL TERMS) :

یکی از اصلی ترین استانداردها و قوانینی است که در تجارت بین الملل به کار می رود و توسط اتاق بازرگانی بین المللی (ICC) توسعه و به روزرسانی می شود. این قوانین، که اولین بار در سال ۱۹۳۶ معرفی شدند، به منظور ساده سازی ارتباطات تجاری بین فروشندگان و خریداران در سراسر جهان طراحی شده اند. اینکوترمز نقش بسیار مهمی در تعیین مسئولیت ها و ریسک های مربوط به حمل و نقل و تحویل کالاها دارد و شفافیت لازم را برای هر دو طرف معامله فراهم می کند.

با ورود به دهه جدید و انتشار ویرایش اینکوترمز، که اینکوترمز ۲۰۲۰ است، تغییراتی به منظور بهبود تفاهم و کاهش ابهامات در قراردادهای بین المللی اعمال شده است. این ویرایش جدید، که شامل تعاریف دقیق تری از شرایط حمل و نقل و محل تحویل کالا می شود، به خریداران و فروشندگان امکان می دهد تا با دقت بیشتری تصمیم گیری کنند.

EXW (EX WORKS) :

اصطلاحی در تجارت برون مرزی است که نشان می‌دهد فروشنده مسئولیتی برای حمل و نقل کالا ندارد. طبق این قاعده، فروشنده موظف است کالا را در مکان معینی مانند کارخانه یا انبار خود آماده تحویل به خریدار کند. در این حالت، خریدار باید همه هزینه‌ها و مسئولیت‌های مربوط به حمل و نقل کالا از آن نقطه را بر عهده بگیرد.

FCA (FREE CARRIER) :

یکی از این اصطلاحاتی است که در شرایط بارنامه فروش مورد استفاده قرار می‌گیرد، اینکوترمز **FCA** است. با به کارگیری این اینکوترمز در بارنامه فروش، فروشنده ملزم به ترخیص کالا برای صادرات می‌شود. در واقع **FCA** به معنی حمل کننده رایگان است و بر اساس آن فروشنده مسئول ترخیص صادرات و تحویل کالا به حامل در محل تحویل مشخص شده را بر عهده دارد.

FAS (FREE ALONGSIDE SHIP) :

فروشنده مسئول ترخیص کالا برای صادرات و قرار دادن آن‌ها در کنار کشتی در بندر تحویل است. زمانی که کالا در کنار کشتی قرار گرفت، خطر از دست دادن یا آسیب به خریدار منتقل می‌شود. بدین ترتیب خریدار مسئول بارگیری کالا، تمام هزینه‌های مربوط به آن و همچنین هزینه حمل تا مقصد نهایی است.

FOB (FREE ON BOARD) :

FOB در برخی قراردادهای تجاری به عنوان یکی از اصطلاحات حمل و نقل بین‌المللی استفاده می‌شود. هنگامی که فروشنده یک کالا، به عنوان بخشی از توافق خریدار و فروشنده، تعهد می‌کند که کالا را روی کشتی حمل کند، ممکن است از این اصطلاح استفاده شود. این بدان معناست که هزینه‌های فرآیند حمل و نقل از جمله هزینه بارگیری، حمل، تخلیه و دیگر هزینه‌های مرتبط با حمل و نقل کالا تا زمانی که کالا به بارگاه یا عرشه کشتی تحویل داده شود، به عهده فروشنده است و پس از آن به عهده خریدار خواهد بود.

CFR (COST AND FREIGHT) :

منحصراً در حمل و نقل با کشتی مورد استفاده قرار می‌گیرد، به معنی هزینه یا ارزش کالا و کرایه حمل تا بندر مقصد است. این اصطلاح بیان می‌کند که فروشنده نه تنها مسئول تحویل کالا به بندر (بندر تعیین شده خریدار) است، بلکه باید هزینه حمل و نقل کالا تا بندر مقصد را نیز متقبل شود. در **CFR** فروشنده باید به منظور حمل کالا قراردادی را امضا کند و تا زمانی که کالا به بندر مقصد مشخص شده نرسیده است، کلیه هزینه‌ها و کرایه حمل را بپردازد.

CIF (COST, INSURANCE AND FREIGHT) :

CIF تعیین کننده هزینه، بیمه و حمل و نقل یک توافق نامه صادرات و واردات بین‌المللی است که نشان دهنده هزینه‌های پرداخت شده، انجام بیمه و فرآیند حمل و نقل محموله توسط مشتری در حمل بار است.

CPT (CARRIAGE PAID TO) :

CPT یکی دیگر از قواعد مهم اینکوترمز می‌باشد که در حمل و نقل ترکیبی کاربرد دارد. این قاعده بیان می‌کند که کرایه حمل تا مقصد توسط فروشنده پرداخت شده است، یعنی اینکه فروشنده کالا را در محل تعیین شده به حمل کننده یا شخص دیگری که خود انتخاب کرده است تحویل می‌دهد.

معمولاً در قراردادی که بین فروشنده و خریدار به کمک یک شرکت حمل و نقل بین‌المللی و با قاعده **CPT** تنظیم می‌شود، محل حمل بار (مبدأ) توافق خواهد شد. با تحویل محموله به خریدار با این روش، هیچ‌گونه مسئولیتی بر عهده فروشنده در خصوص سالم رسیدن بار یا حتی رسیدن یا نرسیدن آن به مقصد نخواهد بود.

CIP (CARRIAGE AND INSURANCE PAID TO) :

این قاعده بدین معنی است که فروشنده علاوه بر تحویل کالا به حمل کننده ای که خود تعیین کرده باید هزینه حمل و بیمه تا مقصد مقرر را پرداخت نماید. در این صورت خریدار مسئول کلیه ی خطرهای آسیب دیدن و مفقود شدن کالای در جریان حمل و نقل می باشد. فروشنده همچنین باید قرارداد پوشش بیمه ای خطر از بین رفتن یا آسیب دیدن کالا که بر عهده خریدار است را منعقد نماید. خریدار باید توجه نماید که بر این اساس فروشنده موظف به تهیه حداقل پوشش بیمه ای است. اگر خریدار خواستار حمایت بیمه ای بیشتر باشد، باید با فروشنده توافق نماید یا خود به انجام این کار بپردازد.

DAP (DELIVERY AT PLACE) :

قاعده DAP به معنای تحویل در محل است. در این روش نیز بعد از تحویل کالا به خریدار، ریسک از فروشنده به خریدار انتقال پیدا خواهد نمود. در DAP بعد از آماده سازی کالا جهت حمل و نقل، فروشنده به هزینه خود بسته بندی آن را انجام می دهد. بعد از آن که به این روش کالا به کشور مقصد رسید این بار باید خریدار با هزینه و ریسک خود کالا را از گمرک ترخیص نماید. البته لازم به ذکر است هزینه مواردی چون هزینه تاخیر یا دوام‌ناز بر عهده فروشنده میباشد. DAP برای تمامی روش های حمل و نقل کاربرد دارد.

DPU (DELIVERED AT PLACE UNLOAD) :

DPU به معنای تحویل در محل مقرر پس از تخلیه می باشد. تحویل در محل مقرر پس از تخلیه، یعنی اینکه فروشنده کالا را از وسیله نقلیه ای که حامل کالاها است، به محل مورد توافق در نقطه تعیین شده در مقصد، تخلیه می کند و آن را در محل مورد توافق به مشتری تحویل می دهد. در واقع فروشنده کالا، همه مخارج و ریسک کالا را تا زمان رساندن کالا به محل مورد توافق و تخلیه آن در آن محل، متقبل می شود. به مشتری یا همان خریدار کالاها، توصیه می گردد که محل تخلیه را به صورت دقیق و مشخص، تعیین کند. دلیل اهمیت تعیین نقطه تخلیه و تحویل کالا، این است که خطرات احتمالی تا آن نقطه را فروشنده متقبل شود و بایستی فروشنده از روش حملی استفاده کند و قرارداد حمل را به صورتی تنظیم کند که با محل مورد توافق همخوانی داشته باشد.

DDU (DELIVERED DUTY UNPAID) :

اصطلاح DDU یا همان «تحویل کالا در محل مقرر در مقصد بدون ترخیص و بدون پرداخت حقوق و عوارض گمرکی»، به این معنا می باشد که فروشنده کالا، کالاها را پیش از ترخیص جهت ورود و در حالتی که کالاها از وسیله نقلیه حامل کالا، تخلیه نشده باشد، کالاها در محل تعیین شده در مقصد به خریدار تحویل داده می شود.

DDP (DELIVERD DUTIY PAID) :

DDP به معنای تحویل در مقصد با پرداخت حقوق و عوارض گمرکی است. بر اساس اینکوترمز DDP، فروشنده کالا را در کشور مقصد پس از انجام ترخیص کالا و پرداخت عوارض تحویل خریدار می دهد. در این روش که همه مسئولیت ها و هزینه ها به عهده فروشنده است؛ همکاری با یک شرکت حمل و نقل معتبر، ریسک ارسال بار را برای فروشنده کاهش می دهد.